न्तरसम्वादात् अस्तेरेवानुप्रयोगः कृतभ्वादेशस्यास्तेरनुप्रयोग स्य वैयर्थ्यं भुवोऽनुप्रयोगस्योक्तत्वात् तेनामोऽनुप्रयोगे भूररेदित्य स्य न विषयइति बोध्यं ऊर्ज्जेः सेमुक्तात्सरोरिति अप्रत्ययः स्त्री त्वञ्च ऊर्ज्जमिति पाठे क्विप् कुतइत्याह वैदेह्यां प्रसितआसक्तः तच्चिन्तया बलक्षयात्॥ ३॥

विदांकुर्व्वन्तु रामस्य वृत्तमित्यवदत् स्वकान्। रक्षां सि रक्षितुं सीतामाशिषच्च प्रयत्नवान्॥ ४॥

विदाङ्कुर्व्वन्त्वित्यादि। स्वकानात्मीयान् शुकसारणादीन् अव ज०म०
ददुक्तवान् किमित्याह रामस्य वृत्तमनुष्ठितं किन्तस्येहा गन्तुमु द्यमोऽस्ति न वेति विदाङ्कुर्व्वन्तु विदांकुर्व्वन्त्वित्यन्यतरस्यामिति निपातितं सीतां रक्षितुं रक्षांसि आशिषदादिष्टवान् शासेः सर्त्ती त्यङ् शासइदङ्हलोरिति शासेरुपधायादत्वं शसिवसीति षत्वं प्रयत्नवान् प्रयत्नपरः। आमधिकारोगतः॥ ४॥

विदामित्यादि। रामस्य वृत्तं चेष्टितं भवन्तोविदांकुर्व्वन्तु भ०
जानन्तु इति स्वकान् आत्मीयान् दूतान् रावणोऽवदत् ङाम्वा द्योग्यान्तुक्रन्विति वेत्तेर्ङाम्ग्यां कृङनुप्रयोगएव प्रयत्नवान् सन् सीतां रक्षितुं रक्षांसि आशिषत् आदिष्टवान् चकारः समुच्चये शासुअनुशिष्टौ शासुलिद्युदिति ङः शासुङिद्धसङे इति इत्वं किलात्कृतइति षत्वं। इत्यामधिकारः॥ ४॥